

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	25XECdo/10/2016
Identifikačné číslo spisu:	2306201635
Dátum vydania rozhodnutia:	26.10.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:2306201635.4

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej: POHOTOVOST', s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35 807 598, právne zastúpenej: doc. JUDr. Branislavom Fridrichom, PhD., advokátom a konateľom Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, IČO: 36 864 421, proti povinnej: O. D., narodená X. S. XXXX, naposledy bytom v T., v konaní zastúpená opatrovníkom JUDr. N.V., zamestnancom Okresného súdu Galanta, o vymoženie 836,49 € s príslušenstvom, vedenej Okresným súdom Galanta pod sp.zn. 15Er/122/2006, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 27. mája 2014, č.k. 6CoE/313/2013-41, takto

rozhodol:

Návrh na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a .

Dovolanie o d m i e t a .

Povinnej n e p r i z n á v a náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Galanta (ďalej len „súd prvej inštancie“) poveril 14. februára 2006 súdneho exekútora Mgr. Vladimíra Cipára vykonaním exekúcie na vymoženie sumy 836,49 € s príslušenstvom (t.č. 25 200,- Sk) v zmysle ustanovenia § 45 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov na základe exekučného titulu, ktorým bola Notárska zápisnica z 10. septembra 2005, N 4343/2005, NZ 41950/2005, NCRLs 41386/2005 (ďalej len „notárska zápisnica“).

2. Uznesením z 22. júna 2012, č.k. 15Er/122/2006-12, vyhlásil súd prvej inštancie exekúciu za neprípustnú a zastavil ju. Rozhodnutie o trovách exekúcie si ponechal na čas po právoplatnosti predmetného rozhodnutia. Mal preukázané, že notársku zápisnicu za povinnú podpísal Mgr. Tomáš Kušnír, a to na základe plnomocenstva obsiahnutého v Zmluve o úvere uzatvorenej dňa 7. januára 2005, číslo 1660062. Splnomocnený zástupca povinnej v notárskej zápisnici uznal dlh voči oprávnenej a zároveň v prípade jeho nesplnenia súhlasil s použitím notárskej zápisnice ako exekučného titulu. Exekučný súd považoval plnomocenstvo udelené Mgr. Tomášovi Kušnírovi za neplatné, pretože povinná

sa vopred vzdala práva na uznanie, prípadne neuznanie dlhu v čase, kedy dlh neexistoval a nebola známa ani jeho výška. Na základe týchto skutočností považoval notársku zápisnicu za nevykonateľný exekučný titul.

3. Proti uvedenému uzneseniu súdu prvej inštancie podala oprávnená odvolanie. Krajský súd v Trnave (ďalej len „odvolací súd“) uznesením z 27. mája 2014, č.k. 6CoE/313/2013-4,1 o odvolaní oprávnenej rozhodol tak, že odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil. Potvrdenie uznesenia odôvodnil jeho vecnou správnosťou (§ 219 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku - ďalej len „OSP“). Stotožnil sa so záverom súdu prvej inštancie, že plnomocenstvo udelené Mgr. Tomášovi Kušnírovi povinnou priamo v zmluve o úvere je neplatným právnym úkonom pre rozpor medzi záujmami povinnej a záujmami ňou splnomocneného zástupcu. Notárska zápisnica preto nemá vlastnosť materiálnej vykonateľnosti a nemôže byť spôsobilým exekučným titulom. V ďalších výrokových častiach odvolací súd zamietol návrhy oprávnenej na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b/ a c/ OSP.

4. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala oprávnená dovolanie. Navrhla, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnila dovolacími dôvodmi uvedenými v ustanovení § 241 ods. 2 písm. a/, b/ a c/ OSP. Dovolací dôvod podľa § 241 ods. 2 písm. a/ OSP konkretizovala vadami konania podľa § 237 písm. a/, b/, d/ a f/ OSP (t.j., že sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, že ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, že v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, a že účastníkom konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom). Ďalšie dovolacie dôvody odôvodnila tým, že nižšie súdy sa v konaní dopustili aj inej vady majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ OSP), keď nesprávne zistili skutkový stav a nevykonali dokazovanie a napokon napádané rozhodnutia založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ OSP); zároveň navrhla, aby dovolací súd konanie prerušil a požiadal Súdny dvor Európskej únie o výklad v dovolaní špecifikovaných prejudiciálnych otázok.

5. Dňa 01. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z., Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), prístupujúci k rozhodovaniu v tejto veci po 30. júni 2016, postupoval na základe úpravy prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP (podľa ktorého, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti) už podľa tohto zákona. Keďže dovolanie v tejto veci bolo podané ešte pred 01. júlom 2016, podmienky jeho prípustnosti bolo nutné posúdiť podľa právneho stavu existujúceho tu v čase podania dovolania, teda podľa príslušných ustanovení OSP rešpektujúc, že podľa § 470 ods. 2 CSP procesné účinky dovolania podaného pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované aj po 30. júni 2016. Nevyhnutnosť takéhoto posudzovania vyplýva tiež zo základných princípov Civilného sporového poriadku, a to princípu spravodlivej ochrany porušených práv a právom chránených záujmov tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty, vrátane naplnenia legitímnych očakávaní strán dovolacieho konania, ktoré začalo za účinnosti skoršej úpravy procesného práva (Článok 2 ods. 1 a 2 CSP a princípu ústavne konformného i eurokonformného výkladu noriem vnútroštátneho práva (Článok 3 ods. 1 CSP).

6. Najvyšší súd ako súd, ktorého funkčná príslušnosť na prejednanie dovolania a rozhodnutie o ňom ostala zachovaná i po nadobudnutí účinnosti nových kódexov civilného procesného práva (v tejto súv. por. tiež § 10a ods. 1 OSP, § 35 CSP i nedostatok osobitnej úpravy v Civilnom mimosporovom poriadku, teda v zákone č. 161/2015 Z.z.), po zistení, že dovolanie bolo podané k tomu oprávneným subjektom, zastúpeným advokátom v súlade s ustanovením § 429 ods. 1 CSP, skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania, či dovolanie je procesne prípustné a dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

7. V danom prípade najvyšší súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou oprávnenou - dovolateľkou - vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 6 ECdo 6/2013, 6 ECdo 11/2013, 1 ECdo 35/2013, 2 ECdo 12/2013, 3 ECdo 199/2013, 4 ECdo 111/2013, 5 ECdo

238/2013, 7 ECdo 34/2013, 8 ECdo 8/2013. Najvyšší súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k návrhu na prerušenie dovolacieho konania, ako aj vo vzťahu k odmietnutiu dovolania) v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle ustanovenia § 452 ods. 1 CSP už ďalšie dôvody neuvádza.

8. So zreteľom na uvedené najvyšší súd dovolanie oprávnenej podľa ustanovenia § 447 písm. c/ CSP ako neprípustné odmietol.

9. O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 CSP, tak že povinnej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva, pretože povinnej žiadne trovy dovolacieho konania preukázateľné nevznikli.

10. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.